

РЕШЕНИЕ

№ 6560

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7581** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район В., бул. „инж. И. И.“ №39, представлявано от управителя Н. М. Д., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220320002816-091-001 от 15.03.2021 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) С., потвърден с Решение № 931 от 21.06.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при ЦУ на НАП, с който на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер 62 000,00 лв. и лихви за забава в размер на 13 623,87 лв., и е определен корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. в размер на 31 000,00 лв. ведно със съответните лихви в размер на 6 157,44 лв.

Жалбата съдържа доводи за незаконосъобразност на описания РА. След направено в хода на производството оспорване на електронните подписи в акта, се претендира и неговата нищожност. Жалбоподателя възразява срещу изводите на приходната администрация за нереалност на получените от „Строй Инвест“ ЕООД доставки на услуги. Посочва, че отреченото данъчно предимство се основава на установяванията за липса на кадрови потенциал при доставчика. Намира този подход за незаконосъобразен с оглед съдебната практика на ВАС и практиката на СЕС по тълкуване на Директива 2006/112/ЕО. Позовава се на редовно съставените първични

счетоводни документи, които са намерили счетоводно отражение в счетоводствата на страните по доставките. Противопоставя се на процедурането, съобразно който ревизираното лице бива отговорно за действия и нередности при доставчика или наетите от него подизпълнители. Аргумент в подкрепа на тезата за реалност на доставките извлича от констатациите на органите по приходите в издадения на „Строй Инвест“ ЕООД ревизионен акт, с който на дружеството са признати като разходи по смисъла на ЗКПО всички извършени плащания в периода 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г., вкл. касаещи предоставените на жалбоподателя услуги по сключения договор от 15.12.2018 г. В писмени бележки по съществуващото на спора жалбоподателят акцентира на приетите по делото съдебни експертизи. Претендира разноси по видове и размери съобразно списък по чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Ответникът - директорът на Дирекция ОДОП - С., чрез процесуален представител юр. К., оспорва основателността на жалбата. Допълнителни доводи излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР, л. 44) № Р-22220320002816-020-001/14.05.2020 г., връчена електронно на 10.06.2020 г. /л. 303/, издадена от Х. Б. М. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Със ЗВР е определен ревизиращ екип в състав Б. К. С. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и К. Г. Б. - главен инспектор по приходите. Определени е обхват на ревизията – задължения за корпоративен данък за периода 30.01.2018 - 31.12.2018 г. и ДДС за периода 19.06.2018 31.12.2018 г.

Първоначалната ЗВР е изменена със Заповед № № Р-22220320002816-020-002/10.09.2020 г. /л. 42/, с която е удължен срока на ревизията до 10.11.2020 г.

За изясняване на обстоятелствата от значение за облагането са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на съставения Ревизионен доклад (РД) № Р-22220320002816-092-001/20.01.2021 г. РД е връчен електронно на 16.02.2021 г. /л. 57/. В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК не е подадено писмено възражение.

В хода на ревизията са събрани данни за ревизираното лице (РЛ), вкл. правният му статут съгласно вписаните в Търговския регистър към Агенцията по вписванията данни и документи. Идентифицирани са свързаните с него лица, обектите на упражняваната дейност, кадровият потенциал на дружеството. Установено е, че основната дейност на "Спартак Инвестмънтс" ЕООД е инвестиция в недвижими имоти с цел построяване на сгради и тяхната реализация чрез продажби на трети лица. Дружеството се финансира със собствени оборотни средства и с получени заеми от „Строй Инвест" ЕООД съгласно Договор от 10.08.2018 г., и от „Оазис Медия Груп" ЕООД съгласно Договор от 26.04.2018 г. Във връзка с упражняваната в обследвания период дейност е представен Договор от 15.12.2018 г. /л. 108/, сключен между „Спартак Инвестмънтс" ЕООД, като възложител и „Строй Инвест" ЕООД, като изпълнител, за извършване на СМР на обект, находящ се в [населено място], [улица]. Срокът за изпълнение на СМР е три месеца. Приложени са 3 броя протоколи за извършени СМР: от 17.12.2018 г. на обща стойност с ДДС – 12000.00 лв., от

20.12.2018 г. на обща стойност с ДДС –60000.00 лв., от 31.12.2018 г. на обща стойност с ДДС – 300000.00 лв. Всички разплащания се извършват по банков път.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК от РЛ са изискани документи и писмени обяснения, в отговор на които са представени следните относими към договора от 15.12.2018 г. копия на документи: фактура № 370/17.12.2018 г. /л. 104/ с ДО в размер на 50 000.00 лв. и ДДС в размер на 10 000.00 лв. с основание „плащане по договор. Към фактурата е представен протокол за извършени СМР от 20.12.2018 г. /л. 104, гръб/ за доставка и монтаж на вътрешни интериорни врати, метални врати Р. дограма, метални парапети за тераси, прагове, вътрешни щори, плочки за баня, осветление и др. Представено е копие на преводно нареждане за извършен превод на 17.12.2019 г. на стойност в размер на 60000,00 лв. /л.105/; фактура № 371/20.12.2018 г. /л. 102/ с ДО в размер на 10 000.00 лв. и ДДС в размер на 2 000.00 лв. с основание „плащане по договор“ Към фактурата е представен протокол за извършени СМР от 17.12.2018 г. /л. 102, гръб/ за доставка и монтаж на плоскости и материали за окачен таван, шпакловка и боя. Представено е копие на преводно нареждане за извършен превод на 20.12.2019 г. на стойност в размер на 12 000.00 лв. /л. 103/; фактура № 372/31.12.2018 г. /л. 99/ с ДО в размер на 250 000.00 лв. и ДДС в размер на 50 000.00 лв. с основание “плащане по договор”. Фактурата е придружена с протокол за извършени СМР от 31.12.2018 г. /л. 99, гръб/ за доставка и монтаж на плочки, доставка и разсипване на чакъл и пясък, шпакловки, боя, шкурене на сграда и др. Представени са също копия на преводни нареждания за извършени преводи на 02.01.2019 г. на стойност в размер на 100 000.00 лв. /л. 100, гръб/, на 03.01.2019 г. на стойност в размер на 100 000.00 лв. /л. 100/, на 04.01.2019 г. на стойност в размер на 100 000.00 лв. /л. 101/.

На основание чл. 37, ал. 5 ДОПК са изпратени искания до трети лица - М. Г. В., М. Б. Б., П. Б. М., Д. М. П., Е. П. П., за представяне на информация по установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения.

На основание чл. 45 ДОПК са извършени насрещни проверки на трети задължени лица - „ПИ ЕС Инвест" ЕООД, „Оазис Медия Груп" ЕООД, „Строй Инвест" ЕООД и „Линк - Контрол" ЕООД, за което са съставени съответните протоколи.

От „ПИ ЕС Инвест" ЕООД са представени банково извлечение за извършено плащане от страна на ревизираното дружество и копие на Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 176 от 16.04.2018 г., с който „Спартак инвестмънтс" ЕООД е закупило от „ПИ ЕС Инвест" ЕООД за сумата от 3 100 000.00 лв. следния недвижим имот: изградена в груб строеж жилищна сграда на осем /М+7+Т/ етажа с банков офис, магазини, кафене, офиси, подземни и надземни гаражи със застроена площ 550.10 кв. м. и бруто разгърнатата застроена площ 4436.25 кв. м. ; УПИ V – 4, 5, 20, 21 /пети – определен за имоти – 4, 5, 20, 21/, находяща се в [населено място], [улица] – 103 и на [улица].

От „Оазис Медия Груп" ЕООД са представени писмени обяснения от управителя на дружеството, ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г., договор за паричен заем от 26.04.2018 г. и анекс към него от 26.04.2019 г. за сумата от 3 100 000.00 лв., дневник сметка за 2018 г. и 2019 г., декларация за свързани лица. Управителят на дружеството декларира, че план за погасяване на заема не е изготвян и че паричните средства, които е предоставило на ревизираното лице са заемни. Срокът на договора за заем е променен с анекс от 26.04.2019 г. Констатирано е, че не са представени осчетоводявания във връзка с получените лихви за предоставения заем.

От „Линк - Контрол" ЕООД са представени два договора от 14.05.2018 г. /приложени по делото на л. 198 и л. 204/ - за консултантски услуги по време на строителството и за упражняване на строителен надзор за обект „Жилищна сграда на осем етажа с банков офис, магазини, кафене, офиси, подземни и надземни гаражи“, находящ се в [населено място], [улица] – 103 и изготвен инвестиционен проект за „Довършване и преустройство на жилищна сграда – промяна на предназначението на офиси в апартаменти и местоположението на ел. табло“. Съгласно договорите „Линк - Контрол" ЕООД се е задължило към възложителя „Спартак Инвестмънтс" ЕООД да извършва строителен надзор и да изготви технически паспорт на обекта с адрес в [населено място], [улица]. Представен е Акт обр. 15 /л. 73/ за установяване годността за приемане на строежа и Разрешение за ползване № СТ-05-1420/28.11.2018 г. /л. 98/. В изпълнение на договорите „Линк - Контрол" ЕООД е издало към ревизираното дружество четири броя фактури: № 380/20.06.2018 г., № 379/20.06.2018 г., № 384/12.11.2018 г. и № 385/12.11.2018 г., подробно описани на стр. 9 от РД. Дружеството е представило обяснение, че на тази сграда „Линк-Контрол" ООД е упражнявало строителен надзор до въвеждането ѝ в редовна експлоатация. Сградата е въведена в редовна експлоатация от Държавна приемателна комисия при обичайната практика за жилищни сгради - завършени общи части, апартаментната част е без изпълнени финални довършителни работи, които са избор и дело на собствениците. Строежът представлява изпълнение от няколко части, както следва: Част „Архитектура", Част „Конструкции", Част „ОВК", Част „Електро", Част „В и К", Част „Енергийна ефективност", Част „Пожарна безопасност", Част „Извозване на строителните отпадъци с описание на включените по всяка част дейности на стр. 9-10 от РД. Изготвен е технически паспорт на сградата, както и съответните протоколи за контрол и изпитвания. Представени са становища от контролни органи и експлоатационни дружества, описани на стр. 10 от РД.

В хода на извършената на „Строй Инвест" ЕООД насрещна проверка са изискани документи и информация във връзка с издадените от това дружество фактури към РЛ - № 370/17.12.2018 г., № 371/20.12.2018 г. и № 372/31.12.2018 г., вкл. доказателства за техническа, технологична и кадрова осигуреност за осъществяване на дейността. Допълнително са изискани документи във връзка с придружаващите фактурите приемо - предавателни протоколи (ППП) от 17.12.2018 г., от 20.12.2018 г. и от 31.12.2018 г., конкретно относно описаните в тях количества и видове дейности. От доставчика е поискана информация: за вложените материали – вид, количество, цена на труда, т.к. някои от дейностите били описани без количество и единична цена; да се обясни какви количества материали са вложени, кога и къде са извършени дейностите /като напр. доставка и разсипване на чакъл и пясък – какво количество е вложения чакъл и пясък на каква цена, шпакловка, боя и шкурене на сграда – какво количество боя е изразходено и колко кв. м. са обработени; доставка и монтаж на изолация – какво количество изолация и колко кв. м. са монтирани; доставка и монтаж на метален парапет на сграда – какво количество кв. м. е вложения парапет на каква цена и цената на самия труд/. Поискана е информация за фактическият изпълнител на СМР – дали е собствен персонал или е ползван подизпълнител; да се представят, приемо-предавателни протоколи, разплащане със съответните подизпълнители; да се представят доказателства чия техника и инвентар са ползвани – собствени или наети за извършване на посочените в протоколите СМР. Изискани са фактури от предходен доставчик и съответно плащане по фактурите, вкл. документи

за произход на вложените материали, транспортирането им до обекта. Изискана е информация на кои обекти /номера на апартаменти/ са извършени дейностите по представените протоколи.

В отговор са представени наличните към преписката протоколи от 17.12.2018 г., 20.12.2018 г. и 31.12.2018 г., платежни нареждания, счетоводни документи, писмени обяснения от управителя и разбивки на дейностите по протоколите. Констатирано е, че за следните дейности не са представени документи от предходни доставчици за покупка на материали, за превъзлагане на услуги, както и данни, че доставчикът разполага с потенциал да извърши фактурираните услуги: доставка на плоскости и материали за окачен таван, монтаж на окачен таван без посочена квадратура, шпакловка и боя без посочена квадратура /протокол от 17.12.2018 г./, доставка и монтаж на плочки за баня – 60 кв. м.; доставка и монтаж на парапет; доставка и монтаж на четири продуктов смесител; доставка и монтаж на система за осветление; доставка и монтаж на масивен паркет и дюшеме 100 кв. м.; доставка и монтаж на дограма със стъклопакет и др. /протокол от 20.12.2018 г./, доставка и монтаж на плочки за сграда – 900 кв. м.; доставка и монтаж на парапет; шпакловка, боя и шкурене на сграда 1 бр. 45 500 лв.; доставка, монтаж и трамбоване на 200 кв. м. тротоарни плочки; доставка и монтаж на четири продуктов смесител; доставка и монтаж на инсталации и осветление; доставка и монтаж на изолация; замазка на гаражи 2400 кв. м.; доставка и монтаж на гаражни ел. врати, доставка и монтаж на изолация 1 бр. 14 000 лв. „Строй Инвест“ ЕООД е посочило като подизпълнител дружеството „Ти Груп Строй БГ“ ЕООД, но не били приложени съответните доказателства за това. След проверка в ИС на НАП е установено, че през ревизирания период „Строй Инвест“ ЕООД не е разполагало с кадрова обезпеченост за извършване на доставките - не е имало деклариранни трудови договори. В дневника си за покупки за м.12.2018 г. „Строй Инвест“ ЕООД е декларирало покупки от „Ти Груп Строй БГ“ ЕООД. На „Строй Инвест“ ЕООД е извършена ревизия и издаден РА № Р-02000219002829-091-001/04.01.2020 г., като при проверка на правото на ползване на данъчен кредит по доставките от „Ти Груп Строй БГ“ ЕООД е констатирано, че дружеството не е представило изисканите от органите по приходите документи и писмени обяснения; дружеството не разполага с технически и кадрови потенциал, липсват данни за наличие на търговска дейност и заведено счетоводство.

От органите по приходите е извършен преглед, преценка и анализ на относимите за облагането данни и документи, вкл. наличната в информационните масиви на НАП информация. Прието е, че през проверявания период „Строй Инвест“ ЕООД не е разполагало с кадрова обезпеченост за извършване на доставките. Дружеството декларира предходен доставчик извършил услугите – „Ти Груп Строй БГ“ ЕООД, който от своя страна не е потвърдил и удостоверил изпълнението на фактурираните услуги. Освен това, „Ти Груп Строй БГ“ ЕООД не е получател на доставки на стоки, материали и услуги, за да извърши последващи доставки до своите клиенти в случая „Строй Инвест“ ЕООД. Дружеството не разполага с технически и кадрови потенциал, липсват данни за наличие на търговска дейност и заведено счетоводство. От представения от строителния надзор окончателен доклад за извършените дейности е видно, че всички дейности по строежа „Архитектура“, „Конструкции“, „ОВК“, „Електро“, „В и К“, „Енергийна Ефективност“, „Пожарна безопасност“, „Извозване на строителните отпадъци“ са изградени напълно и всички дейности по горепосочените части са приключени. От това следва, че подизпълнителя „Строй

Инвест" ЕООД не е извършило допълнително СМР през м. 12.2018 г., тъй като същите вече са били изпълнени и приети от контролните органи и сградата е въведена в експлоатация. Към този период по-голямата част от имотите /апартаменти и гаражи/ били продадени. От дружеството не е представена информация за сключени договори за довършителни работи с отделните собствениците.

С тези мотиви ревизиращите са отrekli наличието на условията на чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал.1, т. 1 ЗДДС за упражняване на право на данъчен кредит по издадените от „Строй Инвест" ЕООД на „Спартак Инвестмънтс" ЕООД фактури. Извършени са съответните корекции в данъчен период м.12.2018 г., при което е определен резултат за периода ДДС за внасяне 62 000,00 лв. (при съобразяване на внесените от РЛ 8051.54 лв.) и са начислени съответните лихви за забава в общ размер на 13 623,87 лв. При съобразяване на обстоятелствата във връзка с реалността на доставените от „Строй Инвест“ ЕООД услуги през м.12.2018 г., е прието, че „Спартак инвестмънтс" ЕООД е отчело разходи, които не са документално обосновани, не отразяват вярно извършването на стопанските операции и обуславят приложението на чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 ЗКПО. Установено е, че в ОНР за 2018 г. са включени разходи общо в размер на 310 000.00 лв. Същите са отразени при преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока неговото намаляване. При констатацията, че разходите не са документално обосновани, е прието, че същите не могат да послужат за целите на данъчното облагане. Поради това и на ос-но-ва-ние чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 10 ал. 1 ЗКПО не са признати за данъчни цели отче-тените от РЛ разходи в размер на 310 000.00 лв. за дейностите описани в протоколите от 17.12.2018 г. – 50000.00 лв., от 20.12.2018 г. – 10000.00 лв. и 31.12.2018 г. - 250000.00 лв. Установен е данъчен финансов резултат и корпоративен данък за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. съгласно таблицата на стр. 7 от РД. Установен е дължим корпоративен данък - 75538.89 лв., внесен корпоративен данък - 44539,48 лв., разлика за довносяне – 31000.00 лв., върху която на основание чл. 175 ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛВДТДПДВ, се дължи лихва за забава.

Горните фактически и правни изводи са възпроизведени в обжалвания в настоящото производство РА № Р-22220320002816-091-001 от 15.03.2021 г., издаден от Х. Б. М. на длъжност началник на сектор, възложил ревизията, и Б. К. С. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията.

РА е връчен електронно на 05.04.2021 г. /л. 64/. Същият е оспорен по административен ред и е потвърден с Решение № 931 от 21.06.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП С..

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя са допуснати и приети без оспорване три съдебни експертизи.

Съдебно-техническата експертиза (СТЕ), изпълнена от вещото лице А. Б., след преглед на документите по делото и оглед на място, е отговорила на поставените й въпроси: извършени ли са дейностите, описани в протоколите за СМР от 17.12.2018 г., 20.12.2018 г. и 31.12.2018 г. към фактурите, издадени от „Строй Инвест“ ЕООД с номера 370/17.12.2018 г., 371/20.12.2018 г. и 372/31.12.2018 г.; дейностите, описани в протоколите за СМР към фактурите, необходими ли са за издаване на акт 16 за сградата.

Заклучението по изпълнената от вещото лице С. Д.-К. съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) е основано на документите по преписката, публикуваните от „Строй Инвест“ ЕООД ГФО и констатациите в издадения на това дружество РА, изискан от ТД на

НАП Б. и приложен по делото на л. 371-382. Експертът е отговорил на поставените му въпроси: признати ли са сумите, заплатени от „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД към „Строй Инвест“ ЕООД като приход за данъчни цели при определяне на финансовите резултати на „Строй Инвест“ ЕООД; заплатени ли са дължимите данъци върху тези суми от страна на „Строй Инвест“ ЕООД; сумите, признати като приход за „Строй Инвест“ ЕООД съвпадат ли със сумите, за които не е признато право на данъчен кредит в полза на „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД и/или които не са признати като разход в полза на „С. И.“ в обжалвания ревизионен акт.

Третата съдебно-техническа (компютърна) експертиза, изпълнена от вещото лице А. К., е анализираща валидността на електронните подписи на органите по приходите, издали ЗВР, РД и РА, като за целта са изследвани съдържащите се в тях идентификационни данни на титулярите на обследваните електронни подписи и наличието на валидни квалифицирани удостоверения съгласно изискванията на Регламент /ЕС/ № 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО.

Отговорите на експертите ще бъдат ценени с всички останали доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от ЗВР № Р-22220320002816-020-001/14.05.2020 г. ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от Х. Б. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 40, раздел I, т. 17 от нея). РА е издаден от органът, възложил ревизията и ръководителят на ревизията – Б. К. С., т. е. от лица, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК.

Към административната преписка са приложени доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица. Тяхната валидност е оспорена, във връзка с което е приетата по делото съдебно-техническа (компютърна) експертиза. В противоречие с тезата на оспорващото дружество съдът намира, че отговорите на вещото лице не са в състояние да опровергават валидността на електронно подписаните документи. След проверка на съдържанието на предоставените от ответника и приложени по делото оптични дискове вещото лице е извършило квалифицирано валидиране със софтуера на Евротръст и със софтуера на Инфонотари, при което е установило следните недостатъци в подписването на ЗВР, РД и РА: не е използван независим източник на времето (timestamp), възникнала е

грешка при интегрирането на удостоверението, издадено на Н. В. М. В. К. S. от В-Т. (“Борика” АД), липсва възможност за проверка при анулиране на сертификата, срока на валидност на удостоверението е изтекло.

Така констатираните от вещото лице „недостатъци“ не сочат категорично и еднозначно, че обследваните електронни подписи не отговарят на изискванията на чл. 3, точка 12 от Регламент /ЕС/ № 910/2014. Цитираната разпоредба предвижда, че "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Съгласно т. 55 от Решение по дело С-362/21 на СЕС, при оспорване на такъв подпис в рамките на съдебно производство националният съд е длъжен да провери дали са изпълнени всички предвидени в чл. 3, т. 12 кумулативни условия, което го задължава по-специално да провери дали са изпълнени условията по чл. 26 и по приложение I към регламента.

Видно от отговорите към втори и четвърти въпрос от заключението, всеки един от издателите на ЗВР, РД и РА - служители в ТД на НАП, е разполагал с удостоверение за електронен подпис, като електронните подписи в съответните електронни документи са положени в периода на валидност на издадените удостоверения.

Констатациите на експерта във връзка със съдържанието на данните за титуляра на КЕП поставят въпроса дали електронните подписи отговарят в пълна степен на изискванията в Регламент /ЕС/ № 910/2014 досежно атрибутите за пълна идентификация на авторите/титулярите на подписите. Видно от анализната част на заключението изследваните удостоверения съдържат необходимият набор от данни, за да се извърши идентификация на автора/титуляря на подписа, а именно: името на титуляря на КЕП, изписано на латиница и неговия електронен адрес /имейл/, както и наименованието на юридическото лице, с което е обвързан – TD на NAP S., NTRBG 1310631880291.

На следващо място, експертната е установила, че всички използвани електронни подписи са без вписан ЕГН, но такова изискване не е предвидено в Регламент /ЕС/ № 910/2014. Включването на ЕГН в квалифицираните удостоверения за квалифициран електронен подпис не е нормативно регламентирано. Действително ЕГН съставлява административен идентификатор, чрез който физическите лица се определят еднозначно /чл. 11 от Закона за гражданската регистрация/ и посредством документа за самоличност се предоставя на доставчика на удостоверителни услуги заедно с други лични данни във връзка с идентифициране на лицето, на което ще бъде издаден електронен подпис /чл. 43 ЗЕДЕУУ/, но това не означава, че ЕГН трябва да е видим при подписването на документите.

Съгласно чл. 28 от Регламент /ЕС/ № 910/2014, квалифицираните удостоверения за електронни подписи отговарят на изискванията, предвидени в Приложение I, а според т. 2 на същия член, квалифицираните удостоверения за електронни подписи не подлежат на каквото и да било задължително изискване, което надхвърля изискванията, предвидени в Приложение I. Съгласно приложение I към Регламент /ЕС/ № 910/2014, квалифицираните удостоверения за електронен подписи съдържат: б/ набор от данни, които еднозначно представляват издалия квалифицираното удостоверение доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, който набор включва най-малко държавата членка на установяване на доставчика и: - за юридическо лице: наименованието и, където е приложимо, регистрационният номер

според официалните регистри, - за физическо лице: името на лицето; в/ най-малко името на титуляря или псевдоним; ако се използва псевдоним, той се посочва ясно. Следователно липсата на видимо ЕГН в квалифицираното удостоверение за електронен подпис не е основание да се счете, че този подпис не изпълнява условията на чл. 3, т. 12 от регламента, още повече, че в приложение I към регламента няма изискване за подобна информация - буква в) предвижда само необходимост от посочване на името на титуляря или негов псевдоним.

Друго не следва и от констатираната от експерта при валидирането невъзможност да се установи точното време на поставяне на електронните подписи. В случая предмет на делото не е точното време на подписване на РА, още повече, че за страните не е спорно, че процесният акт е връчен редовно по електронен път на 05.04.2021 г. и е обжалван по административен ред с подаването на жалба на 15.04.2021 г. Изискванията на закона – чл. 117, ал. 2, т. 2 и чл. 120, ал. 1, т. 2 ДОПК недвусмислено сочат, че задължителни реквизити на РД и РА са техните номер и дата, но не и точният час, минута и секунда на издаване. Не е констатирано несъответствие между връчения на жалбоподателя РА и представеното по делото негово заверено копие. Освен това експертната потвърждава, че изследваните документи не са манипулирани (променяни) след полагане на подписите.

Що се отнася до констатирания при валидацията недостатък - липса на възможност за проверка при анулиране на сертификата, съобразно поясненията на експерта в съдебно заседание, по делото нито се твърди, нито се установява издателите на акта да са с прекратени удостоверения поради напускането им или самите те да се отказали от тях. Поради това ненужна е и проверката дали в информационната система на „Борика“ АД присъства съобщение, че подписите на съответните служители са прекратени или канселирани.

Ето защо настоящият съд намира, че РА е валидно подписан от компетентни органи по приходите, след надлежно възложена ревизия, в предписаната от закона форма. Актът съдържа изискуемите реквизити, при липса на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обуславят нищожност на акта. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, по което от дружеството са представени писмени доказателства, подробно описани в РД. На основание чл. 45 ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, издали процесните фактури. Съставени са съответните протоколи.

По материалната законосъобразност на акта:

Нормата на чл. 12, ал. 1 ЗДДС посочва, че облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Съгласно чл. 9 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС определя данъчния кредит като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Предпоставка за възникне на данъчното предимство е наличието на реално осъществена облагаема доставка. Това следва от

нормативното правило на чл. 69 ЗДДС, според което регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъкът за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ /А.: чл. 71 ЗДДС/ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право. При наличие на облагаема доставка на стока, съответно на услуга, осъществена от регистрирано по този закон лице, която стока, съответно услуга се използва от получателя за осъществяване на други облагаеми доставки са налице условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС за приспадане на данъчен кредит по тази доставка.

В съответствие с посочената национална уредба според константната практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуването на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От приетото по т. 33 от Решение от 6 декември 2012 г. на СЕС по дело С-285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да бъде отказано, ако се установи, че доставките на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. Според направеното от СЕС тълкуване на нормите на Директива 2006/112/ЕО преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит /реално ли са осъществени доставките и използван ли е техният предмет в извършваната от лицето дейност/ се осъществява от националната юрисдикция съобразно правилата за доказване по националното право и въз основа на съвкупна преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото / т. 31 и т. 32 от решението по дело С-285/11/. В този аспект, за да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит, следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 с.з., които препятстват упражняването на това право.

По делото се установява, че на 16.04.2018 г. с нотариален акт № 176, том I, рег. № 2996, дело № 107 и фактура №[ЕИК]/16.04.2018 г., „Спартак инвестмънтс“ ЕООД е закупило от „ПИ ЕС Инвест“ ЕООД следния недвижим имот: изградена в груб строеж жилищна сграда на осем /М+7+Г/ етажа с банков офис, магазини, кафене, офиси, подземни и надземни гаражи със застроена площ 550.10 кв. м. и бруто разгърната застроена площ 4436.25 кв. м., УПИ V – 4, 5, 20, 21 /пети – определен за имоти – 4, 5, 20, 21/, находящ се в [населено място], [улица] – 103 и на [улица].

Във връзка с извършването на довършителни работи на същия обект, на 14.05.2018 г. „Спартак инвестмънтс“ ЕООД е възложило на „Линк - Контрол“ ЕООД дейности по упражняване на строителен надзор.

На 01.10.2018 г. между участниците в строителството, вкл. възложителят „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД, е съставен Акт обр. 15 за установяване на годността за приемане на строежа. Впоследствие е изготвен технически паспорт на сградата, която

е въведена в редовна експлоатация от Държавна приемателна комисия. Издадено е Разрешение за ползване № СТ-05-140/28.11.2018 г.

На 15.12.2018 г. е сключен договор за СМР между „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД, като възложител, и „Строй Инвест“ ЕООД, като изпълнител. Съгласно договора възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши от свое име и за сметка на възложителя СМР на обект, находящ се в [населено място], [улица]. Срокът за изпълнение на СМР е три месеца. За изпълнените дейности са съставени двустранно подписани между страните приемо-предавателни протоколи от 17.12.2018 г., 20.12.2018 г. и от 31.12.2018 г. За подлежащите на плащане работи са издадени спорните в настоящото производство три броя фактури: фактура № 370/17.12.2018 г., фактура № 371/20.12.2018 г. и фактура № 372/31.12.2018 г. Извършени са съответните плащания с банкови преводи от 02.01.2019 г., 03.01.2019 г. и 04.01.2019 г.

По установяванията в РД с издаване на разрешението за ползване от 28.11.2018 г. всички дейности по фасадата, общите части, окабеляването и изолацията, В и К, Ел. инсталации и другите изброени по частите дейности, са приключени. Прието е, че „Строй Инвест“ ЕООД не е извършил допълнително СМР през м.12.2018 г., тъй като същите вече са били изпълнени и приети от контролните органи и сградата е въведена в експлоатация. Това, наред с констатациите от насрещните проверки, че през проверявания период „Строй Инвест“ ЕООД, както и сочения за подизпълнител – „Ти груп строй БГ“ ЕООД, не са разполагали с техническа и кадрова обезпеченост за извършване на описаните в протоколите към фактурите дейности, е обусловило изводите в РА, че на основание чл. 68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1, във връзка с чл.9 и чл.70, ал.5 от ЗДДС, не е налице право на приспадане на данъчен кредит по посочените по-горе фактури, издадени от „Строй Инвест“ ЕООД на „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД.

В хода на ревизията управителят на РЛ е заявил, че дружеството не е сключвало допълнителни договори за довършителни работи със собствениците на апартаменти. В писмените му обяснения /л. 210/ е посочено, че издадените от „Строй Инвест“ ЕООД фактури касаят извършване на довършителни работи в общите части на сградата, около сградата - за възстановяване на настилки, както и дейности за отстраняване на нередности, свързани с дефектирани повърхности и детайли в сградата. В жалбата до директора на дирекция ОДОП дружеството посочва, че към 30.06.2018 г. по-голямата част от самостоятелните обекти в сградата са продадени, но вследствие на течове и наводняване от щранг се наложило извършването на допълнителни строително-монтажни дейности. В този смисъл са твърденията на оспорващия и пред настоящата инстанция – посочено е, че получените от „Строй Инвест“ ЕООД СМР услуги са извършвани в общите части на сградата, около сградата за възстановяване на настилки, както и за отстраняване на нередности, свързани с дефектирани повърхности и детайли.

Тези твърдения на жалбоподателя не се подкрепят от данните и доказателствата по делото. Видно от установителната част на съставения на 01.10.2018 г. /два месеца преди възлагането на процесните СМР/ констативен акт Обр. 15 /л. 73-76/ в него изрично е посочено, че вследствие на извършения оглед на място строежът е изпълнен съобразно сключените договори и одобрени проекти за обект „Довършване и преустройство – промяна на предназначението на офисите в апартаменти и промяна на местоположението на електромерното табло“. Изрично е отбелязано установеното от участниците в строителството, че „не са констатирани неизвършени, недовършени

или недобре извършени работи“. Поради това в акта не е идентифициран срок за отстраняване на недостатъци по изпълнените строителни и монтажни работи. Същевременно жалбоподателят обяснява издаването на спорните фактури именно с наличието на такива недостатъци. Но в съставените към фактура № 370/17.12.2018 г. и фактура № 371/20.12.2018 г. приемо-предавателни протоколи от 20.12.2018 г. и 31.12.2018 г. са описани материали и дейности, които не съответстват по предмет с изпълнените по твърдение на жалбоподателя ремонтни работи в общите части на сградата. Конкретно несъответни с тях са фактурираните дейности по доставка и монтаж на вътрешни интериорни врати, доставка и монтаж на метална врата, доставка и монтаж на Р. дограма, метален парапет тераса, доставка и монтаж на вътрешни подпрозоречни прагове, вътрешни щори, плочки за баня, система с осветление, смесители мивка, масивен паркет и дюшеме, фаянсово казанче, двойнозакалено стъкло за баня. Според съда подобни дейности и материали не са типични и необходими за ремонта или смяната на дефектирали елементи в общите част на сградата, както твърди жалбоподателят. Същевременно същият сам заявява в писмените си обяснения, че „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД не е сключвало договори за довършителни строително-монтажни работи със собствениците в апартаменти и/или гаражи. Липсват каквито и да било данни за отправени рекламации вследствие на течове, които да са в състояние да ангажират гаранционна отговорност на възложителя. Друго не следва и от приетата по делото СТЕ. Вещото лице изрично посочва, че дейностите по тези две конкретни фактури са свързани с довършителни работи в отделни самостоятелни обекти в сградата. Същевременно вещото лице заявява в с.з., че не е правило оглед на самостоятелните обекти в сградата, а само на общите части, поради което съдът с оглед разпоредбата на чл. 202 ГПК, вр. § 2 ДР на ДОПК не кредитира заключението по СТЕ в частта на отговорите по задача първа, че описаните в протоколите за СМР към фактура № 370/17.12.2018 г. и фактура № 371/20.12.2018 г. са изпълнени.

Към фактура № 372/31.12.2018 г. е приложен приемо-предавателен протокол от същата дата, който на първо място не съдържа конкретизация на количествата извършени дейности. Към протокола е представена разбивка, изготвена от доставчика „Строй Инвест“ ЕООД /л. 262/. Вярна е констатацията в решението на директора на дирекция ОДОП, че въпросната разбивка не съответства на приетите от страните по доставката количества и видове дейности. Отразената в позиция 28 от разбивката „направа на покрив от ламарина“ – 221 кв.м с единична цена 182,00 лв. на обща стойност 40 222,00 лв., не фигурира в придружаващия фактурата приемо-предавателен протокол от 31.12.2018 г. Същото се отнася и до позиция 3 „направа на цокъл от плочки на подови настилки“, които дейности не са приети с протокола от 31.12.2018 г. В разбивката по позиция 6 и 7 са остойностени доставка и монтаж на 62 кв.м тротоарни павета, а в приемо-предавателния протокол са отразени 200 кв.м. Остойностени са и двойно количество доставени и монтирани смесители по позиции 9 и 10 от разбивката, съпоставени с информацията по т. 9 и 10 от приемо-предавателния протокол. Дейностите по позиции 4 и 5 са свързани с изкопи, засипване и полагане на хидроизолации, които съгласно СТЕ са подлежащи на закриване. Поради това наличието им не е и не би могло да бъде потвърдено от експертизата, а заключението за изпълнението на дейностите по тези позиции се основава на дадените от жалбоподателя данни. Доколкото вече се установи, че с акта обр. 15 от 01.10.2018 г. не са констатирани неизвършени, недовършени или недобре

извършени работи, то според настоящия съд се касае за формално документиране на СМР, които въобще не са изпълнявани в нито един момент след приемане на строежа – нито от доставчика „Строй Инвест“ ЕООД, нито от сочения за подизпълнител „Ти Груп Строй БГ“ ЕООД. На следващо място, по позиции 1,2 и 3 са остойности „доставка и полагане на плочки и первази за сграда – 242,3 кв.м“, които вещото лице в СТЕ посочва, че са изпълнени в жилищата на собствениците. Но при приемане на експертизата в с.з. вещото лице изрично потвърди, че не е извършвало оглед на отделните обекти в сградата, поради което съдът не кредитира тази част от заключението. Аргумент в подкрепа на тази преценка на доказателствата са дадените в хода на ревизията обяснения на РЛ, съгласно които „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД не е сключвало допълнителни договори за довършителни СМР със собствениците в апартаменти и/или гаражи. Не е представена информация за договорени със собствениците на апартаментите ремонтни дейности, които да се обвържат с изпълнените от „Строй Инвест“ ЕООД такива съгласно договора с жалбоподателя от 15.12.2018 г. Поради това и в сходство с другите две спорни фактури за СМР няма как да се потвърди в настоящото производство обективното изпълнение на тази част от услугите, извършени в самостоятелните обекти. Същото се отнася и до услугите, касаещи общите част на сградата, независимо от заключението на СТЕ. Вещото лице посочва, че описаните в протоколите към фактурите СМР са изпълнени, но кога са изпълнени и дали не са били налични при съставянето на акта обр. 15 не се установява. Според съда тези дейности са били обективно налични в обекта още при съставянето на въпросния акт обр. 15 на дата 01.10.2018 г. Последвалото формално фактуриране на дейности съгласно съставените от страните по доставките приемо-предавателни протоколи, без действително такива да са извършвани, според съда има за цел единствено неправомерно ползване на данъчно предимство.

При липсата на доказателства за действително изпълнени според описанието в протоколите към фактурите СМР неприложима е практиката на Съда на Европейския съюз по дело С-324/11, според която Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото да приспадне дължимия или платен ДДС за предоставените му услуги поради това, че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки.

В случая от гледна точка на преките доказателства за изпълнение на СМР, като предпоставка за признаване на спорното право, не са представени достатъчно и убедителни доказателства, а наличните такива не обосновават несъмнен извод в претендираната от жалбоподателя насока.

Следва да се отбележи, че в констативния акт от 01.10.2018 г. жалбоподателят „Спартак инвестмънтс“ ЕООД фигурира като собственик на няколко самостоятелни обекта в сградата - гаражи, паркомясто и осем апартамента (№ 14, от № 25 до № 31 вкл.). Това обстоятелство, наред с характера на възложените услуги и вида на вложените строителни материали, индикира, че процесните СМР са изпълнени на тези собствени на дружеството обекти и поставя под основателно съмнение тезата на жалбоподателя за наложили се след въвеждане в експлоатация на сградата ремонти

дейности по общите ѝ части. От тази гледна точка невъзможно се явява и установяването на връзката между спорните доставки и последващото им използване в независимата икономическа дейност на лицето. От друга страна, тази фиктивност на доставките, проявена чрез формално фактуриране на услуги, които не са изпълнявани в действителност, прави дължимо познанието за злоупотреба с ДДС и дисквалифицира претендираното данъчно предимство.

Друго не следва от данните за извършени плащания по фактурите и тяхното счетоводно отразяване от страните по доставките, които обстоятелства сами по себе си не установяват правото на данъчен кредит по тях.

Констатациите в издадения на доставчика РА, обусловили изводите на експерта по проведената ССЧЕ, нямат решаващо значение. Дори и да е вярно, че с РА на доставчика не е извършена корекция на декларирания от него данък по спорните доставки, то това не е основание да се признае на получателя претендираното данъчно предимство. Липсата на такава корелация е изрично посочена от СЕС в тълкувателно приложимото решение от 31.01.2013 г. по дело С-642/11, съобразно което "данък върху добавената стойност се дължи от начислилото го във фактура лице независимо от действителното наличие на облагаема сделка. Само от факта, че в съставен на издателя на фактурата ревизионен акт данъчната администрация не е извършила корекция на декларирания от него данък върху добавената стойност, не може да се направи изводът, че посочената администрация е признала, че фактурата съответства на действително извършена облагаема сделка".

Изложеното налага извод, че от страна на "Строй Инвест" ЕООД не са извършени фактурираните към жалбоподателя услуги, поради което данъчното предимство по тях правомерно е отречено при липса на условията на чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал.1, т. 1 ЗДДС.

В съответствие с това, на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО, като документално необосновани, законосъобразно не са признати за данъчни цели разходите по фактурите (спорни по ЗДДС) и с тази сума е увеличен финансовият резултат на жалбоподателя за 2018 г. С посочените фактури са документирани несъществуващи стопански операции, което не е в съответствие с разпоредбите на Закона за счетоводството. Заключение за липса на реалност на спорните доставки дава основание да се направи извода, че отразените разходи във връзка с издадените за тях фактури за покупки не са документално обосновани, защото не отразяват вярно стопански операции. Това е основание за приложение на посочената разпоредба, на която правилно са се позовали органите по приходите за извършеното увеличение на финансовия резултат за 2018 г. и произтичащото от това задължение за корпоративен данък. Липсата на доказана реална доставка, въпреки документалното ѝ отразяване в счетоводството на ревизираното лице, не може да породи права за него както по отношение на косвени, така и по отношение на преки данъци. Предпоставка за документирани и счетоводно отразяване на доставката е нейната реалност.

Крайният извод, който се налага е за законосъобразност на РА.

При този изход на делото основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 ДОПК в размер на 9 161,25 лева съобразно чл. 7, ал. 2, т. 5, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 112 781,31 лева/.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22220320002816-091-001 от 15.03.2021 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С., потвърден с Решение № 931 от 21.06.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА „Спартак Инвестмънтс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район В., бул. „инж. И. И.“ № 39, да заплати на Национална агенция за приходите, юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 9 161,25 лева /девет хиляди сто шестдесет и един лева и 25 ст./. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на република България, в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: